

EZOTERICKÉ LEKCIE III

RUDOLF STEINER

GA 266

Lekcia 38

Hannover, 24. 9. 2007

Kristus je duch slnka, duch ohňa. Je to jeho duch, ktorý sa nám zjavuje v slnečnom svetle. Je to jeho dych života vo vzduchu, ktorý sa valí okolo zeme a tlačí sa do nás pri každom nádychu. Jeho telo je zem, na ktorej žijeme. V skutočnosti nás kŕmi svojím mäsom a krvou, pretože všetko jedlo, ktoré jeme, pochádza zo zeme, z jeho tela. Dýchame jeho dych života, ktorý k nám prúdi cez zemskú rastlinnú pokrývku. Vidíme v jeho svetle, pretože slnečné svetlo je jeho duchovným vyžarovaním. Žijeme v jeho láske, dokonca aj fyzicky, pretože slnečné teplo, ktoré dostávame, je jeho duchovná sila lásky, ktorú vnímame ako teplo. A náš duch je priťahovaný k jeho duchu, ako je naše telo pripútané k jeho telu. Preto musí byť naše telo zasvätené, lebo po jeho tele chodíme. Zem je jeho sväté telo, ktorého sa dotýkame nohami. A slnko je prejavom jeho svätého ducha, ku ktorému môžeme vzhliadnuť. A vzduch je prejavom jeho svätého života, ktorý je nám dovolené vziať do seba. Aby sme si uvedomili svoje ja, svojho ducha, aby sme sa mohli stať duchovnými bytosťami svojím ja, tento vysoký slnečný duch sa obetoval, opustil svoj kráľovský príbytok, zostúpil zo slnka a vzal na seba fyzické rúcho na zemi. Takto je fyzicky ukrižovaný v zemi. Ale duchovne objíma zem svojím svetlom a silou lásky a všetko, čo na nej žije, patrí jemu. Čaká len na to, aby sme mu chceli patriť. Ak sa mu úplne

oddáme, potom nám nedá len svoj fyzický život, ale aj svoj vyšší duchovný slnečný život. Potom cez nás prúdi svojím božským svetlom-duchom, svojimi hrejivými vlnami lásky a svojou tvorivou Božou vôľou. Môžeme byť len tým, čo nám dáva, čo z nás robí. Všetko o nás, čo zodpovedá Božiemu plánu, je jeho dielom. Čo môžeme urobiť navyše? Nič iné, len ho nechať v nás pôsobiť. Len ak vzdorujeme jeho láske, nemôže v nás pôsobiť. Ale ako by sme mohli odolať tejto láske? Vzoprite sa tomu, kto hovorí: „Vždy som ťa miloval a priťahoval som ťa k sebe z čistej dobroty. Miluje nás od samého počiatku zeme. Musíme nechať jeho lásku, aby sa v nás stala skutočnou bytosťou. Skutočný život, duch a blaženosť sú možné len vtedy, ak sa tento život stane pre nás skutočným životom, stane sa Kristovým životom v nás. Nemôžeme sa stať čistými a svätými sami od seba, ale iba prostredníctvom tohto Kristovho života. Všetko naše snaženie a zápasenie je márne, pokiaľ nás tento vyšší život nenaplní. Iba ona dokáže z našej prírody zmyť všetko, čo je ešte nevyčistené, ako čistý, čistý potok. Toto je duša, z ktorej môže tento očistný svetelný život vystúpiť. Tam musíme hľadať svoj príbytok pri jeho nohách a v oddanosti jemu. Potom nás sám premení a bude cez nás prúdiť svojím božským milostným životom, až kým sa nestaneme osvietenými a čistými ako on, nestaneme sa mu podobnými. Kým sa s nami nebude môcť podeliť o svoje božské vedomie. Naša duša sa musí stať čistou a múdrou prostredníctvom jeho svetla – potom sa môže spojiť s jeho životom. Toto je teda spojenie Krista a Sofie, spojenie Kristovho života s ľudskou dušou, ktorá bola očistená jeho svetlom.